

No cal esperar

written by Eduard Vinyamata | 18 de setembre de 2016

Els objectors de consciència no van esperar ni demanar permís per objectar. Poc més tard el servei militar obligatori va ser abolit.

Tampoc no van esperar ni demanar permís els que van crear l'Assemblea de Catalunya que va portar a l'amnistia i la promulgació de l'Estatut d'autonomia fins i tot abans de l'aprovació de la constitució espanyola. Ni l'Assemblea Nacional Catalana per constituir-se i per iniciar durant cinc anys les més grans manifestacions independentistes que va empènyer als dirigents i partits polítics a sumar-se al moviment independentista i a la majoria parlamentària independentista actual.

Les coses importants de la vida personal i col·lectiva van d'aquesta manera. Sense esperar i sense més permís que la voluntat pròpia. La democràcia no es fonamenta en la sobirania popular? Doncs si és així, voldrà dir que les iniciatives ciutadanes són el resultat d'això.

El grup "Constituïm" no han esperat a fer el text constitucional de la república i ho van fer sense demanar permís a ningú. I les relacions internacionals dels sobiranistes també són obra i gràcia en bona part de les iniciatives ciutadanes que ni han esperat a la declaració de la independència ni han demanat permís a ningú.

No cal esperar per suscitar l'adhesió a la nova constitució republicana de la Catalunya independent. Ni cal esperar per crear un organisme de Seguretat i Protecció de la ciutadania. Ni cal esperar per bastir els fonaments d'una economia solidària i social que respecti el medi ambient. Ni podem esperar a resoldre els nostres problemes i fer realitat aquest país nou que volem.

El dret a l'autodeterminació comença per l'apropiació de la ciutadania de la seva pròpia sobirania i per desenvolupar iniciatives sense esperar i sense el permís de ningú. La independència és això: actuar sobiranament. La resta és fàcil.